

Bratislav Ljubišić

DANIJELA BOGIĆEVIĆ

Dom omladine, Beograd, 18.10 – 06.11.2005.

Pojava novih tehnika je uvek izazivala uzbuđenje kod umetnika i ne mali broj njih se odmah pripojio istraživanjima najrazličitijih vrsta. Fotografija i jeste i nije zbunjivala slikare. Najpre treba znati da je camera obscura preteča fotoaparata, bila poznata još umetnicima renesanse i da su je oni koristili da bi sačinili neku vrstu podsetnika. Naročito je to bila dragocena pomoć pri izradi portreta. Može se pretpostaviti da ju je koristio Leonardo, pogotovu ako se zna da je Mona Lizu Đokundu slikao pet godina. U devetnaestom veku umetnik je zaustavljao vreme i omogućavao sebi pedantniji pristup izabranoj temi. Šta mislite: kako je Dega slikao u pokretu svoje balerine? Ima tu i izuzetaka: Žeriko je prvi dokazao svojom slikom "Derbi u Ipsomu" da konj u najvećoj brzini obavezno ima jednu nogu na zemlji. Pojava kamere je dala njemu za pravo mada je u svoje vreme bio vrlo osporavan...

Uz korišćenje tehničkih mogućnosti koje pružaju novi izumi, javlja se i mogućnost preinačavanja viđenog. Nastaju groteske i njima komentar nije potreban. Međutim, analiza

groteskni umotvorina pokazuje da je pre u pitanju sam umetnik i njegova uobrazilja. I ono: šta se hoće insistiranjem na ružnoći? Neki umetnik je otišao i dalje – u bizarnost ako se može tako reći. Upravo je to slučaj sa delima mlade umetnice, apsolutista fakulteta primenjenih umetnosti u Beogradu i njenim preinačavanjem fotografija. Uz pomoć digitalne tehnike ona je sve što je epiderm-lica, ruke itd. – preinačila u krzno. Dobila je neobične i dosta odbijajuće fotografije koje mogu da budu neka vrsta ciničnog komentisanja kloniranja, ali može da bude i nadgradnja: priča o čoveku vukodlaku, čoveku životinji i čoveku verovatno najsvirepijim stvorom na zemlji – jedini koji intenzivno i sa zadovoljstvom muči svoju vrstu. Ali može da bude i puka radoznalost koja hoće pošto poto da skrene pažnju: istini za volju u bizarnosti koju je umetnica izabrala, ima atraktivnosti koja je daleko od sentimentalnosti i pijeteta sa kojim se prema starim fotografijama odnosio Jiži Anderle, ali i Danica Masniković. Ovde je insistiranje na spoljnjem efektu i time na šokantnosti. Ali, mladi istražuju i moguće i nemoguće. Tako je to i sa ovom umetnicom.

Danijela Bogićević je rođena u Šapcu 1979. godine. Izlaže od 2000-te godine; apsolutista je Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu.